

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/219/2003
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6103899217
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6103899217.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci žalobcu TELEKO & TELECOOPER, spol. s r. o., Vranovská 6, Bratislava, IČO: 31 598 480, zastúpeného Lion Law Partners s. r. o., Komenského 14/A, Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, Bratislava, IČO: 00 151 742, o náhradu škody v zmysle zákona 58/1969 Zb., rozhodol

rozhodol:

Súd návrh žalobcu, ktorým sa domáhal od žalovaného zaplataenia ušlého zisku za obdobie od 31. 12. 1998 do 31. 12. 2004 vo výške 1 197 070,30 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 01. 01. 2005 až do zaplataenia, **z a m i e t a .**

Súd návrh žalobcu, ktorým sa domáhal od žalovaného zaplataenia sumy 55 632,34 Eur ako zmluvnej odmeny vyplatenej Advokátskej kancelárii JUDr. Peter Kočička s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 01. 2005 až do zaplataenia **z a m i e t a .**

Súd návrh žalobcu, v ktorom sa domáhal od žalovaného zaplataenia sumy 1 991,63 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 01. 01. 2005 až do zaplataenia ako vyplatenej odmeny daňovej poradkyni Ing. Eliášovej, **z a m i e t a .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 19 879,83 Eur s úrokom z omeškania 8 % ročne od 01. 01. 2005 až do zaplataenia ako náhrady za odmenu správcovi konkurznej podstaty JUDr. Ľudovítovi Paulovičovi, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti ohľadom úroku z omeškania zo sumy 19 879,83 Eur súd návrh **z a m i e t a .**

Súd návrh žalobcu, ktorým sa domáhal od žalovaného zaplataenia sumy 49 790,87 Eur ako odmeny za odborné poradenstvo firmy ASSET a. s. s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 01. 2005 až do zaplataenia, **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

Obaja účastníci sú **p o v i n n í** zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet tunajšieho súdu z titulu náhrady trov štátu sumu 10 550,28 Eur, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojím návrhom domáhal voči žalovanému náhrady škody podľa zákona 58/1969 Zb. z dôvodu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu, ktorá škoda pozostávala:

- a) z ušlého zisku vo výške 45 541 000,-- Sk (1 511 684,20 Eur) za obdobie od 31. 12. 1998 do 31. 03. 2001,
- b) zo zmluvnej odmeny Advokátskej kancelárii JUDr. Petra Kočičku vo výške 1 675 980,- Sk (55 632,34 Eur),
- c) odmeny daňového poradcu E.. O. v správnom konaní pred ÚDR SR vo výške 60 000,- Sk (1 991,63 Eur),
- d) nákladov na vyhotovenie znaleckého posudku firmou BB Consulting, s. r. o., vo výške 300 000,- Sk (9 958,17 Eur),
- e) úrokov z omeškania, poplatkov za rok 1999 vo výške 1 114 552,50 Sk,
- f) platieb bankám, zdravotnej poisťovni, exekučnému úradu vo výške 907 050,- Sk,
- g) platieb za rok 2001 vo výške 467 420,- Sk,
- h) ušlého zisku predstavujúceho úrok z omeškania zo zadržavanej sumy predstavujúceho úrok v komerčných bankách za obdobie október 1998 do 23. 03. 2001 vo výške 1 280 753,- Sk,
- i) odmeny správcu konkurznej podstaty JUDr. Ľudovíta Pavloviča vo výške 598 900,-- Sk (19 879,83 Eur),
- j) odmeny za odborné poradenstvo firmy ASSET a. s. vo výške 1 500 000,-- Sk (49 790,87 Eur),
- k) zo sumy 8 130 321,-- Sk v dôsledku prepočítania položky ušlého zisku k 31. 12. 2004 (269 877,21 Eur).

V priebehu konania vzal návrh v časti náhrady škody uvedenej pod položkami e, f, g späť a súd v tejto časti konanie zastavil.

Žalovaný žiadal návrh zamietnuť.

Okresný súd rozsudkom zo dňa 12. 06. 2009 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi ušlý zisk za obdobie od 31. 12. 1998 do 31. 03. 2001 vo výške 584 491,46 Eur s 8 % úrokom z omeškania ročne od 01. 01. 2005 až do zaplatenia. Na pojednávaní dňa 22. 05. 2009 žalobca uviedol, že úrok z omeškania požaduje až od 01. 01. 2005 z dôvodu, že došlo k novej metodike výpočtu ušlého zisku, v ktorej už bol zohľadnený pri vypočítaní časovej hodnoty ušlého zisku aj úrok z omeškania k 31. 12. 2004. Zároveň uviedol, že netrvá na návrhu v časti, v ktorom sa domáhal ušlého zisku v podobe nemožnosti disponovania s finančnými prostriedkami za zadržané nadmerné odpočty DPH za obdobie október 1998 až apríl 2000 v sume 1 280 753,-- Sk (t. j. nárok pod bodom h/).

O zastavení konania v časti požadovaného úroku z omeškania súd rozhodol uznesením zo dňa 16. 09. 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť 08. 10. 2005 (č. I. 609 spisu).

Ďalej súd vyhovel návrhu v časti požadovanej náhrady za vyhotovenie znaleckého posudku firmou BB Consulting s. r. o. pod položkou d) v plnom rozsahu a požadovanej náhrady za vyplatenú odmenu správcu konkurznej podstaty JUDr. Ľudovíta Pavloviča pod bodom i) v plnom rozsahu. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

Krajský súd rozsudkom zo dňa 05. 04. 2001 potvrdil prvostupňové rozhodnutie vo výroku, v ktorom bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť ušlý zisk vo výške 584 491,46 Eur s 8 % úrokom z omeškania od 01. 01. 2005 a sumu 9 958,17 Eur z titulu vypracovaného posudku firmou BB Consulting s. r. o. V časti, v ktorej bola uložená povinnosť zaplatiť odmenu správcovi konkurznej podstaty JUDr. Pavlovičovi vo výške 19 879,83 Eur a v zamietajúcej časti ohľadom odmeny daňovej poradkyne E.. O. vo výške 1 991,63 Eur, krajský súd prvostupňové rozhodnutie zrušil. V prevyšujúcej zamietajúcej časti bol rozsudok okresného súdu potvrdený.

Na základe dovolania navrhovateľa rozhodol Najvyšší súd SR v konaní 2MCdo 17/11 rozhodnutím zo dňa 21. 12. 2011 tak, že zrušil druhostupňové ako aj prvostupňové rozhodnutie vo výroku, v ktorom bola uložená povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľke ušlý zisk vo výške 584 491,46 Eur s úrokom z omeškania 8 % od 01. 01. 2005 a odmenu za znalecký posudok firme BB Consulting vo výške 9 958,17 Eur.

Nálezom Ústavného súdu SR II. ÚS 591/12 zo septembra 2013 bolo zrušené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (viď. č. I. 1411 spisu), keď Ústavný súd dospel k záveru, že okresný ako aj krajský súd skúmal zákonné podmienky nároku na náhradu škody žalobcu v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. V konaní bolo zistené a nebolo sporné, že v rámci daňovej kontroly prebiehajúcej na účel kontroly dane z príjmov právnických osôb za rok 1997 bolo vydaných niekoľko predbežných opatrení, ktorými bolo zasiahnuté do

majetkovej sféry navrhovateľa, no ktoré neboli nikdy zrušené pre nezákonnosť. Následne bolo vydané rozhodnutie správcu dane z novembra 1999, ktorým bola dorubená daň z príjmu v sume takmer 7 miliónov, ktoré rozhodnutie bolo zrušené ako nezákonné rozsudkom Najvyššieho súdu SR. V novom rozhodnutí v novembri 2001 bola dorubená daň už len 37 600,-- Sk. Zo znaleckých posudkov bolo zistené, že tieto opatrenia mali negatívny vplyv na podnikanie žalobcu, zníženie hospodárskej situácie a zníženie zisku, ktoré by bez týchto opatrení zrejme dosiahol. Súdy správne dospeli k záveru, že celá daňová kontrola vykonávaná voči žalobcovi, vrátane predbežných opatrení, je nesprávnym úradným postupom.

Najvyšší súd následne mimoriadne dovolanie navrhovateľa zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 01. 2015. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že aj Najvyšší súd SR posúdil postup daňového subjektu pri vykonávaní daňovej kontroly od mája 1998, v rámci ktorej boli navrhovateľovi ukladané rôzne opatrenia a povinnosti, ktoré neboli zrušené ako nezákonné ako nesprávny úradný postup podľa zákona č. 58/1969 Zb. Otázka vzájomnej príčiny a následkov takéhoto postupu bola podľa jeho názoru správne vyriešená súdmi 1. a 2. stupňa.

Dovolanie voči rozhodnutiu krajského súdu podal aj žalobca a to podaním zo dňa 02. 05. 2011 (č. I. 1243 spisu). Dovolanie smerovalo voči časti napádaných súdnych rozhodnutí, ktorým súdy nepriznali navrhovateľovi ušlý zisk za obdobie od 01. 04. 2001 do 31. 12. 2004.

V dovolaní žalobca uviedol, že predmetom konania bol nárok žalobcu skutkovo zdôvodnený a vyčíslený k 31. 12. 2004, pričom zadaná úloha súdom ustanovenému Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline bola stanoviť výšku ušlého zisku len za obdobie do 31. 03. 2001. Takáto vada mala za následok, že nedošlo k vyčerpaniu celého existujúceho predmetu konania.

Najvyšší súd uznesením 2Cdo/399/2013 zo dňa 27. 11. 2014 zrušil rozsudok krajského súdu ako aj okresného súdu a to v celej časti, v ktorej došlo k zamietnutiu návrhu navrhovateľa, t. j. nielen v časti položky ušlého zisku. Považoval za nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí vo vzťahu k opakovaným námietkam žalobcu, že v rámci ušlého zisku v sume 8 130 321,-- Sk si tento uplatnil aj úrok z omeškania (v časovej hodnote peňazí) a jednotlivé položky skutočnej škody uplatnené v pôvodnom znení žalobného návrhu, ktoré boli zobraté späť dňa 27. 06. 2005 (č. I. 588 spisu).

Z výroku rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že bol zrušený rozsudok krajského súdu ako aj okresného súdu. Z argumentácie Ústavného súdu SR v citovanom náleze, jeho bodu 10. bod 2. na str. 35 a 36, vyplýva, že hoci platná právna úprava nerozlišuje medzi zrušením rozsudku a zrušením jemu predchádzajúceho konania, dôsledkom zrušenia rozsudku súdu 1. stupňa je to, že konanie sa vracia do momentu tesne pred vyhlásením tohto rozsudku.

Z uvedených dôvodov potom súd nedoplnil dokazovanie nariadením ďalšieho znaleckého dokazovania tak, ako to požadoval zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 25. 03. 2015, ani to nepovažoval za potrebné.

V intenciách zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu sa okresný súd zameril len na podrobné zdôvodnenie zamietajúcej časti návrhu žalobcu z titulu ušlého zisku.

Ako už bolo uvedené, žalobca sa pôvodne domáhal ušlého zisku vo výške 45 541 000,-- Sk za obdobie od 31. 12. 1998 do 31. 03. 2001. Vychádzal z rozdielu hodnoty goodwillu spoločnosti k týmto dátumom. Následne v dôsledku vypracovaného nového znaleckého posudku Znaleckou a poradenskou kanceláriou, s. r. o., č. 15/2005 a zmeny právneho predpisu zmenil návrh podaním zo dňa 27. 06. 2005 tak, že rozšíril návrh o položky i) a j) ako skutočnú škodu a o položku k) ako položku ušlého zisku za obdobie k 31. 12. 2014 o sumu 8 130 321,-- Sk.

Tak, ako to vyplynulo aj z výpovede zástupcu žalobcu na poslednom pojednávaní, položka k) je vlastne rozšírením pôvodnej položky a) nielen na základe nového spôsobu výpočtu ušlého zisku ale aj za ďalšie obdobie, ktoré bolo predĺžené do 31. 12. 2014.

Zároveň žalobca vzal návrh späť v časti položiek úroky z omeškania poplatkov za rok 1999 (položka e/), platieb bankám, zdravotnej poisťovni, exekučnému úradu (položka f/), platieb za rok 2001 (položka g/), ako aj ušlého zisku predstavujúceho úrok z omeškania zo zadrživanej sumy predstavujúceho úrok v komerčných bankách za obdobie október 1998 do 23. 03. 2001 vo výške 1 280 753,-- Sk (položka h/).

Z podania na str. 590 je zrejmé, že vzal návrh ohľadom úroku z omeškania tak, ako ho požadoval v pôvodnom návrhu, t. j. vo výške 17,6 % ročne zo sumy 51 353 755,50 od 20. 12. 2001, späť a požadoval ho až od 01. 01. 2005 vo výške 9 % ročne. Zdôvodnil to tým, že v kalkulácii položky ušlého zisku k 31. 12. 2014 je započítaný aj úrok z omeškania v časovej hodnote peňazí.

V podaní zo dňa 17. 10. 2005 nazvanom rozšírenie žalobného návrhu, na ktoré odkazuje aj zrušujúce rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, uviedol, že jednotlivé položky skutočnej škody uplatnené v pôvodnom znení žalobného návrhu, ktoré boli zobrať späť, sa po ukončení finančného roka premietli z kategórie skutočnej škody do kategórie ušlého zisku.

Späťvzatie návrhu žalobcom je výlučne v jeho dispozícii, a preto súd tomuto návrhu vyhovel a v tejto časti konanie zastavil v zmysle ustanovenia § 96 OSP.

Predmetom sporu bol nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím daňového úradu v zmysle zákona 58/1969 Zb. Tento právny predpis nemá špeciálnu úpravu ohľadom škody, keď je potrebné použiť príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 20 citovaného zákona).

Podľa § 420 ods.1 O. z., každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Ods. 2, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

V konaní bolo preukázané, že došlo k porušeniu povinnosti na strane daňového úradu ako aj ku vzniku škody v majetkovej sfére na strane žalobcu v príčinnej súvislosti s porušením tejto povinnosti tak, ako túto povinnosť zakotvuje špeciálna právna úprava zákona 58/1969 Zb. Samotný Ústavný ako aj Najvyšší súd SR mal podmienky zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu za preukázané. Z týchto rozhodnutí tiež nevplynulo, že by bol nesprávny právny záver okresného súdu, keď ušlý zisk priznal len za obdobie do 31. 03. 2001. Najvyšší súd len prikázal zdôvodniť zamietnutie návrhu v rámci požadovaného ušlého zisku v sume 8 130 321 Sk, ktoré mali predstavovať úrok z omeškania v časovej hodnote peňazí a jednotlivé položky skutočnej škody uplatnené v pôvodnom návrhu a ktoré boli zobrať späť.

Podľa § 442 ods. 1 O. z., hradí sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Za takúto možno považovať nárok uplatnený žalobcom pod bodom b), c), d), i) a j), pričom za skutočnú škodu ich označil aj znalec, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 15/05 (na str. 46 a nasledujúcich posudku pod bodom 2.4.1). Nemožno za skutočnú škodu považovať nárok pod bodom e), f), g) a h), v ktorej časti aj došlo ku späťvzatiu návrhu.

Súd poznamenáva, že o týchto nárokoch z titulu skutočnej škody súd konal a rozhodol, keďže sa jedná o nároky pod položkou b), c), d), i) a j). Nie je potom pravdou, že by sa súd s týmito nárokmi nevysporiadal a že by sa jednalo o nároky, ktoré boli zahrnuté vo výpočte ušlého zisku v znaleckom posudku 15/05 a došlo k ich späťvzatiu podaním zo dňa 27. 06. 2005.

U tých nárokov, u ktorých došlo k čiastočnému späťvzatiu, t. j. pod bodom e), f), g) a h), sa predovšetkým, ako už bolo uvedené, nejednalo o položky skutočnej škody. K ich späťvzatiu došlo z dôvodu, že tieto všetky platby a úroky boli zohľadnené v novom spôsobe výpočtu ušlého zisku (viď. podanie žalobcu zo dňa 17. 10. 2005 č. I. 1468).

Znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou ÚSI súd nariadil najmä na otázku, či spôsob výpočtu ušlého zisku použitý pri vypracovaní znaleckého posudku č. 15/05 Znaleckou a poradenskou organizáciou je spôsob, ktorý v súčasnej dobe je v odborných kruhoch všeobecne zaužívaný. Tiež bola uložená povinnosť vypočítať ušlý zisk za obdobie od 31. 12. 1998 do 31. 03. 2001 tak, ako bol definovaný na str. 48 znaleckého posudku č. 15/05.

V znaleckom posudku ÚSI, diel č. 1, na str. 46 v odpovedi na otázku č. 1 - či spôsob výpočtu ušlého zisku použitý pri vypracovaní znaleckého posudku č. 15/2005 Znaleckou a poradenskou organizáciou je spôsobom výpočtu, ktorý v súčasnej dobe je v odborných kruhoch všeobecne zaužívaný pre tento účel, ÚSI uviedol, že sa problematike ušlého zisku venuje v rámci svojej vedecko-výskumnej aj pedagogickej a publikačnej činnosti. Ďalej uviedol, že právne normy upravujúce znaleckú činnosť definujú ušlý zisk, ale nemôžu presne a jednoznačne určiť spôsob jeho výpočtu, keďže tento je prípad od prípadu iný. Objektivizácia znaleckého dokazovania je vo vyhláske MS SR č. 492/04 o stanovení všeobecnej hodnoty majetku zadefinovaná ako znalecké stanovenie hodnoty majetku zohľadňujúce technický stav, vplyv trhu, ekonomické vplyvy a iné špecifické faktory. Posudzujúc ďalej znalecký posudok č. 15/05 ÚSI uviedol, že pre účely vyčíslenia ušlého zisku znalecký posudok 15/05 uviedol, že je potrebné prepočítať ušlý zisk na súčasnú hodnotu. Tento potom vyčíslil ako rozdiel medzi prognózovaným HV (hospodárskym výsledkom) a vykázaným HV a v posudku vyčíslenými položkami skutočnej škody (tabuľka na str. 56 znaleckého posudku). Zvolený typ výpočtu súčasnej hodnoty ušlého zisku (SH) bol správny. ÚSI namietalo len zvolený názov, ktorý vlastne predstavuje budúcu hodnotu (BH) peňazí. Na ďalších stranách posudku porovnáva metodiku výpočtu vo svojom posudku s posudkom č. 15/05.

Na strane 52 dole posudku je uvedené:

Znalecká organizácia následne prostredníctvom takto vyčíslenej úrokovej miery úročila istinu, ktorej výška v jednotlivých rokoch predstavovala rozdiel medzi prognózovaným HV (z podnikateľského zámeru) a skutočným HV (z ročných účtovných závierok). Logika tohto výpočtu je jasná a jednoduchá, to znamená v sledovanom období prostredníctvom úrokovej miery, ktorá odzrkadľuje v každom roku štruktúru a rozloženie kapitálu, znalecká organizácia úročila istinu, ktorá je rozdielom medzi reálne dosiahnutým a plánovaným hospodárskym výsledkom. Tento rozdiel ešte znalecká organizácia upravila o zbytočne (navyše) vynaložené náklady, pravdepodobne z hľadiska opatrnosti, ale ÚSI navrhuje prepočet na základe získaných skúseností taký, kde na vynaložené náklady nebudú odpočítané ako absolútne číslo od ušlého zisku príslušného obdobia, pretože ušlý zisk za každé príslušné obdobie je rozdielom medzi plánovaným a reálne dosiahnutým hospodárskym výsledkom. Hospodársky výsledok sa skladá z viacerých hospodárskych výsledkov, ktoré sú rozdielom výnosov a nákladov. Zbytočne vynaložené náklady sú vyčíslenou škodou za určité obdobie, pričom táto škoda nie je úročená k predmetnému dátumu. Preto za logicky čisté a správne zrozumiteľné považuje ÚSI stanovenie výšky ušlého zisku tak, ako je vypočítaný v odpovedi na otázku č. 2 posudku.

V bode 2. posudku na str. 54 a nasledujúcich vypočítal ÚSI ušlý zisk za obdobie od 31. 12. 1998 do 31. 03. 2001 vo výške 17 608 390 Sk, keď parametre výpočtu sú viac-menej zhodné s parametrami použitými v posudku č. 15/05, ale boli aplikované na dátum 31. 03. 2001 (str. 58 posudku).

Z uvedeného vyplýva, že ÚSI vo svojom znaleckom posudku vyčíslili za dané obdobie ušlý zisk takmer rovnako ako žalobca prostredníctvom posudku znaleckej organizácie, ale vo výpočte nezohľadnil skutočnú škodu. Takýto postup nepovažoval za správny z dôvodov uvedených v znaleckom posudku. V tomto smere treba poukázať na tú skutočnosť, že úlohou ÚSI je okrem iného aj metodicky riadiť a usmerňovať znalcov v daných odvetviach.

Rozdiel medzi použitým vzorcom pre výpočet ušlého zisku medzi posudkom 15/05 a posudkom ÚSI bol len v označení termínu súčasná hodnota ušlého zisku (SH) a budúca hodnota (BH). Vzorec pre ich výpočet však bol rovnaký (viď str. 56 posudku 15/05 a str. 86 posudku ÚSI). Oba výpočty zohľadňovali premennú úrokovú mieru.

Pokiaľ potom súd priznal nižšiu, než požadovanú sumu z titulu ušlého zisku žalobcovi, bolo to:

1. z dôvodu, že priznal túto sumu len k dátumu 31. 03. 2001, keďže po tomto termíne by považoval priznanie ušlého zisku v rozpore s dobrými mravmi z dôvodov už uvedených v prvom rozhodnutí okresného súdu poukazujúc aj na str. 91 posudku ÚSI.

2. z dôvodu, že ÚSI pri výpočte ušlého zisku nezohľadňoval položku skutočnej škody na rozdiel od posudku 15/05. V tabuľke 56 tohto posudku sú vypočítané položky skutočnej škody pripočítané k hospodárskemu výsledku v danom účtovnom období a zohľadnené pri výpočte ušlého zisku za obdobie rokov 1999 až 2001 a 2004. Takýto postup ÚSI nepovažoval za správny a navyše súd sa s tými istými položkami skutočnej škody vysporiadal v rámci žaloby o nárokoch pod položkou b), c), d), i) a j).

Súd pritom zdôrazňuje, že položky skutočnej škody, ktoré posudok 15/05 zohľadnil pri výpočte ušlého zisku, ktorý postup ÚSI nepovažoval za správny, neboli položky pôvodne uplatnené pod bodom e), f), g) a h), u ktorých došlo ku späťvzatiu návrhu.

K úlohe uloženej okresnému súdu rozhodnutím Najvyššieho súdu SR v konaní 2Cdo/399/2013 na str. 8 tohto rozsudku potom okresný súd uvádza, že o týchto nárokoch, t. j. o nárokoch pôvodne označených pod bodom e), f), g), h) súd nemal čo rozhodovať, keďže došlo ku späťvzatiu návrhu vo vzťahu k týmto položkám.

O nároku uplatneného z titulu ušlého zisku sa súd vysporiadal na základe vykonaného znaleckého dokazovania tak, ako už bolo uvedené.

Vo vzťahu k výsledkom znaleckého dokazovania - znaleckému posudku ÚSI - žalobca nevzniesol žiadne konkrétne právne relevantné výhrady.

Čo sa týka uplatneného úroku z omeškania v časovej hodnote peňazí, tento bol zohľadnený pri výpočte spôsobom uvedeným na str. 87 posudku.

Opätovne okresný súd poukazuje na to, že bolo vyslovene na vôli žalobcu, či vezme požadovaný úrok z omeškania vo výške 17 % ročne zo žalovanej sumy za obdobie od 20. 12. 2001 späť alebo nie. Uplatnený úrok z omeškania v časovej hodnote peňazí nemožno stotožňovať s nárokom podľa § 517 ods. 2 O. z.

Z uvedeného vyplýva, že nebola potom chyba v nedostatočnom zadaní znaleckej úlohy súdom, keď súd nemal prečo zadávať požiadavku znaleckej organizácii vypočítavať ušlý zisk po období 31. 03. 2001, keď v tej dobe akciová spoločnosť vytvorená z personálnych a materiálnych prostriedkov žalobcu vykonávajúca totožný predmet činnosti ako žalobca, dosahovala v roku 2002 porovnateľný zisk, aký mal naplánovaný žalobca.

Predmetom sporu po zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu v konaní 14Co/196/2012 zo dňa 10. 09. 2013 (č. l. 1398) zostal nárok uvedený pod bodom i), c).

Dôvodom zrušenia rozhodnutia okresného súdu zo dňa 15. 06. 2011 bolo výlučne zrušenie rozhodnutia okresného ako aj krajského súdu Najvyšším súdom SR uznesením zo dňa 21. 12. 2011 v konaní 2MCdo/17/2011, ktoré rozhodnutie bolo následne zrušené a dovolanie odmietnuté. Z uvedených dôvodov okresný súd o týchto nárokoch rozhodol opätovne tak, ako rozsudkom zo dňa 15. 06. 2011, keďže v zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu nebol vyslovený žiaden právny názor vo vzťahu k právnemu posúdeniu týchto nárokov. V plnom rozsahu potom okresný súd odkazuje na zdôvodnenie tohto rozhodnutia.

Po zrušujúcom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v konaní NS 2Cdo/399/2013 bolo potrebné ešte rozhodnúť aj o časti návrhu žalobcu, ktoré bolo v rozsudku okresného súdu zo dňa 12. 06. 2009 zamietnuté (nárok pod bodom b/ - odmena JUDr. Kočíčku a j/ - odmena pre odborné poradenstvo firmy ASSET).

Vo vzťahu k týmto dvom nárokom nebol zaujatý žiaden právny názor v zrušujúcom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ani nebolo vytknuté žiadne porušenie práva žalobcu zo strany okresného súdu ako aj krajského súdu. Z uvedených dôvodov súd opätovne návrh v tejto časti zamietol, pričom poukazuje na zdôvodnenie rozhodnutia okresného súdu zo dňa 12. 06. 2009.

Žalobca bol úspešný len čiastočne, súd preto o náhrade trov konania rozhodol podľa § 148 ods. 2 OSP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

V konaní vznikli trovy štátu predstavujúce trovy nákladov za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 10 437,26 Eur, plus náhrada za účasť na pojednávaní 22. 05. 2009 vo výške 113,02 Eur. Súd o povinnosti zaplatiť náhradu týchto trov rozhodol podľa § 148 ods. 1 OSP tak, že uložil povinnosť nahradiť tieto trovy obom účastníkom spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom

rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona 233/1995 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.